

Motion till riksdagen
2005/06:Sf250

av **Helena Bargholtz m.fl. (fp)**

Lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om forskning om livsvillkoren för lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor.¹
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om frivilligorganisationer som bedriver stödjande verksamhet för lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om frivilligorganisationer som arbetar för invandrare.

¹Yrkande 1 hänvisat till UbU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Att vara invandrare och lesbisk eller bisexuell kvinna i Sverige är att vara utsatt för ett tredubbelt förtryck: som invandrare, som lesbisk/bisexuell och som kvinna. Individens makt och möjligheter att forma sitt liv efter sina egna önskningar ska inte påverkas av vilket kön, vilken sexuell läggning eller etnisk bakgrund man har. Men det är ett faktum att sådan diskriminering ännu förekommer i alltför stor utsträckning. Sverige av i dag är förhållandevis tolerant mot homo- och bisexuella, i jämförelse med hur det var för bara 50 år sedan. I många länder är synen på homosexualitet betydligt hårdare och i vissa länder är det till och med ett brott som kan leda till dödsstraff. Sexualitet (hetero- såväl som homosexualitet) är i många länder ett tabubelagt område och inget som man pratar om.

Mycket lite forskning finns angående livsvillkoren för lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor i Sverige, att man tvingas bryta med familj och landsmän på grund av sin sexualitet, alternativt lever ett dubbelliv som familjen inte känner till. Ett viktigt bidrag till forskningen är dock Thomas Haansbaecks studie *Som en kamel med två pucklar*, publicerad av Statens folkhälsoinstitut 2002.

Länsstyrelsen i Skåne län har publicerat rapporten *Hedersrelaterat våld mot ungdomar på grund av sexuell läggning* (Skåne i utveckling 2004:24). Rapporten är resultatet av ett uppdrag från länsstyrelsen till RFSL-rådgivningen i Skåne att kartlägga och uppmärksamma situationen för ungdomar i åldern 13–25 år som riskerar hedersrelaterat hot och våld på grund av sexuell läggning. Kartläggningen bygger på enkätsvar från länspoliserna, 7–9-skolor och gymnasieskolor, socialförvaltningar och ungdomsmottagningar i Skåne och på berättelser från utsatta ungdomar.

Rapporten slår fast att hedersrelaterat våld på grund av sexuell läggning hänger samman med ”en heteronormativ hederskodex, som kräver våld för att återföra medlemmar till denna eller för att exkludera dem”. Kartläggningen visar att hedersrelaterat våld mot ungdomar på grund av sexuell läggning inte är signifikant för en särskild kultur, etnicitet eller religion, utan förekommer överallt där denna hederskodex verkar.

Enligt rapporten uppmärksammas ungdomarnas utsatthet varken av skolan, socialtjänsten, ungdomsmottagningar eller polisen. Denna osynlighet beror framför allt på deras sexuella läggning. Yrkesverksamma har bristfällig kunskap om sexualitet, ungdomars sexuella utveckling och situationen för homo- och bisexuella ungdomar.

Av rapporten framgår att dessa ungdomar är utsatta för traumatiska händelser och att de mår dåligt. För vissa leder detta till ett självdestruktivt liv med inslag av självmordstankar. Samtidigt lyser råd, stöd och åtgärder med sin frånvaro. Samma sak gäller samarbete mellan myndigheterna och samarbete med frivilligorganisationerna, trots regeringens ambitioner och trots att hedersvåld stått högt på den svenska agendan.

Lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor är ännu mer osynliggjorda än homo- och bisexuella invandarmän. Ett sätt att arbeta mot osynliggörandet är att lyfta fram lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor inom de organisation-

Fel! Okänt namn på

er som idag arbetar för homo- och bisexuellas rättigheter. Ett annat är att främja projekt som syftar till att synliggöra lesbiska och bisexuella kvinnor inom organisationer som arbetar för invandrare. I frivilligorganisationerna finns sociala nätverk och informationskanaler för att arbeta mot fördomar och för synliggörande. Stöd och resurser till frivilligorganisationerna kan därmed bidra till att underlätta situationen. Det är svårt att finna forskning om lesbiska och bisexuella kvinnor som tillhör etniska minoriteter. De studier som genomförts i andra länder är sällan generaliserbara till svenska förhållanden. Därför finns det alltför lite kunskap om lesbiska och bisexuella invandrarkvinnors behov och deras levnadsvillkor. Sådana kunskaper är en förutsättning för att insatser för lesbiska och bisexuella invandrarkvinnor ska kunna göras på ett så bra sätt som möjligt.

Stockholm den 28 september 2005

Helena Bargholtz (fp)

Birgitta Ohlsson (fp)

Martin Andreasson (fp)